
HIJEROBOAMITA (1) *sb m*

(*lat.*) *N pl* Hijeroboamit(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kapłan za czasów panowania Jeroboama I, króla izraelskiego (król ten mianował kapłanów z pominięciem pokolenia Lewi, któremu pierwotnie były powierzane funkcje kapłańskie w Izraelu): A iáko oni Hieroboámite/ z rodzáiu Lewitow Bożych nie idąc/ od świeckich pánow taką moc biorą/ iáką fami mieli: Ták y dziśieyfy Heretykowie/ ftáwienie swoie na vrzędy Duchowne od pánow y zborow świeckich/ ktorzy do tego nic nie máią/ biorą SkarJedn 34.

KN